

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: B1-5P/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1123201408
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Kelner
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2023:1123201408.7

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Tomášom Kelnerom v právnej veci návratu maloletého dieťaťa: M. G., narodená XX.X.XXXX, bytom Na L. XXXX/XX, U. 7, Česká republika, trvalý pobyt v registri obyvateľov a tohto času u matky na adrese S. 3, Q., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova 7/A, Bratislava, do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, do Českej republiky, na návrh navrhovateľa (otca): doc. I. U. G., J..D., narodený XX.X.XXXX, bytom Na L. XXXX/XX, U. 7, Česká republika, zastúpený advokátkou JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., so sídlom Javorinská 13, Bratislava, proti tomu, kto podľa navrhovateľa porušuje právo (matke): Bc. L. P., narodená X.XX.XXXX, bytom S. 3, Q., zastúpená advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, takto

rozhodol:

- I Súd nariaďuje návrat maloletej M. G., narodenej XX.X.XXXX (ďalej len „maloletá“) do krajiny jej obvyklého pobytu, do Českej republiky.
II Súd nariaďuje matke maloletej Bc. L. P., narodenej X.XX.XXXX, aby maloletú navrátila na územie Českej republiky do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.
III V prípade, že matka maloletú v súlade s výrokom II. tohto uznesenia na územie Českej republiky nenavráti, je otec maloletej doc. I. U. G., J..D., narodený XX.X.XXXX, oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloletú prevziať za účelom jej návratu do krajiny obvyklého pobytu, t. j. na územie Českej republiky.
IV Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom z 16.2.2023 sa navrhovateľ-otec (ďalej len „otec“) domáhal nariadenia návratu maloletej M. G., narodenej XX.X.XXXX (ďalej len „maloletá“) do krajiny jej obvyklého pobytu, do Českej republiky. Návrh odôvodnil tým, že maloletá sa narodila na Slovensku, rodičom, otcovi: doc. I. U. G., J..D. a matke: Bc. L. P. Maloletá na základe dohody rodičov od svojho narodenia žije na území Českej republiky na adrese Na L. XXXX/XX, U. 7. Rodičia maloletej nie sú manželia. Žili 6 rokov v spoločnej domácnosti v Českej republike, a to v byte, ktorý je vo vlastníctve otca, viedli spoločnú domácnosť. Matka bola po narodení maloletej na materskej dovolenke a rodičovskej dovolenke a poberala v Českej republike materskú a následne aj rodičovský príspevok. Matka s maloletou sa 11.9.2022 odsťahovala zo spoločnej domácnosti do bytu na adrese: F. XX, U. 7, v blízkej vzdialenosti od bytu otca. Otec sa s maloletou pravidelne stretával, rodičia vedeli spolu ohľadom maloletej komunikovať a dohodnúť sa. Otec maloletej žije v Českej republike už 22 rokov, má tam stále zamestnanie a zázemie. Matka bola zamestnaná v Českej republike v spoločnosti AMI Digital, s.r.o. Matka sa začala v komunikácii s otcom vyjadrovať, že by sa chcela presťahovať s maloletou na územie Slovenskej republiky, otec to odmietol, súhlas neudelil. Otec dňa 13.1.2023 podal návrh na vydanie predbežného opatrenia na Obvodní soud pro Prahu 7, ktorý uznesením sp. zn.: 43 Nc 502/2023-13 z 16.1.2023 matke zakázal vycestovať s maloletou mimo hraníc Českej republiky, a to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci výchovy, výživy a určenia bydliska maloletej. V Českej republike bol nariadený aj termín súdneho pojednávania na 16.3.2023 vo veci

ÚPP k maloletej. Matka odišla na územie Slovenskej republiky dňa 17.1.2023 a odvtedy sa zdržiava v Bratislave a maloletú odmieta vrátiť na územie Českej republiky. Maloletá má na území Českej republiky aj pediatra ATODA Medical, MUDr. Agnieszka Podstolská, so sídlom v Prahe. Maloletá má záujmy a krúžky, voľnočasové aktivity v Českej republike, navštevuje päťkrát týždenne materskú školu Marina Academy v Prahe. Rodičia spoločne uzavreli s týmto zariadením, so spoločnosťou Academy Marina s.r.o. zmluvu o poskytnutí starostlivosti a vzdelávania v súkromnom zariadení, v znení, že maloletá bude toto predškolské zariadenie navštevovať do 30.6.2023. Maloletá má v Českej republike sociálne väzby, kde vyrastala od svojho narodenia a kde so svojimi rodičmi žije. Maloletá má svoj obvyklý pobyt v Českej republike. Kým sa matka neodšťahovala na Slovensko, do Bratislavy, mohol otec maloletú pravidelne vídavať a venovať sa jej, teraz to nie je možné. Otec si po rozchode a odsťahovaní matky zo spoločnej domácnosti maloletú často bráva aj na dlhšiu dobu cca. 10 dní, kedy sa jej vždy intenzívne venuje. Matka nerešpektuje rolu otca v živote maloletej, keďže bez jeho súhlasu opustila územie Českej republiky a tým pádom ho ukrátila o možnosť tráviť s maloletou čas, tak ako tomu bolo aj predtým, kým žili spolu v Českej republike. Otec sa dostavil na Slovensko dňa 3.2.2023, keďže matka nepriniesla maloletú do Českej republiky a otec mal s ňou tráviť dovolenku. Otec si chcel maloletú od matky prevziať za účelom lyžovačky vo Vysokých Tatrách aj spolu s jeho rodičmi. Matka odmietla maloletú vydať. Otec sa vedel stretnúť s maloletou len za prítomnosti matky v trvaní 2 hodín, čo určila matka. Matka odmieta umožniť otcovi obvyklý kontakt s maloletou bez jej prítomnosti, či dokonca prítomnosti jej rodičov, obmedzuje otca aj v rozsahu kontaktov iba na pár hodín či miestom kontaktu, ktoré ona určuje a mení. Otec bol na území Slovenskej republiky od 2.2.2023 - 12.2.2023, ale maloletú mohol vidieť len v prítomnosti matky, jej rodičov a len počas pár hodín v nákupnom centre, na ihrisku, alebo u matkiných rodičov doma. Uvedené obmedzenie je pre otca neprijateľné.

2. Otec podal dňa 5.2.2023 žiadosť o návrat na Centrálnu autoritu v ČR (UMOD), túto žiadosť prijal CIPC na konanie dňa 8.2.2023.

3. Matka žiadala návrh zamietnuť. Uviedla, že popísané skutkové tvrdenia otca, uvedené v jeho návrhu považuje za tendenčné, klamlivé a tieto popiera. Otec si vytvoril svoj obraz reality, ktorý nie je zlučiteľný so skutočným stavom vecí. Matka sa zdržiavala v Českej republike, výlučne z dôvodu, aby mal otec zabezpečený kontakt s dcérou a z dôvodu, že matka nemala príjem keď bola na materskej dovolenke. Jediným dôvodom, pre ktorý sa otec zdržiaval v Prahe bolo zamestnanie. Nebol to nikdy ich domov, aký majú na Slovensku. Navrhovateľ ako aj matka a tým aj maloletá majú celú rodinu na Slovensku. Jediný kto sa rozhodol kvôli zamestnaniu odísť a žiť v Českej republike, a to tiež dočasne, bol otec. Matka sa ohradzuje voči skutkovým tvrdeniam, že rodina žila v Českej republike - Prahe na základe spoločnej dohody. Bolo to samostatné rozhodnutie otca dočasne sa nachádzať v cudzej krajine bez rodiny, bez zázemia, navyše s vedomím, že matka chce žiť na Slovensku. Matka s prostredím v Českej republike - Prahe opakovane vyjadrovala svoj nesúhlas a to nielen ústne ale aj písomne. Otec ju ubezpečoval, že v Českej republike nezostanú. Po narodení maloletej sa voči pôsobeniu v Českej republike začala matka výraznejšie ohradzovať a s maloletou trávila každú voľnú chvíľu v kruhu rodiny v Bratislave. Matka sa opakovane dožadovala toho, aby sa rodina natrvalo vrátila na Slovensko a obmedzili sa ich pobyty v Česku, čo však otec odmietal. Dôvodom mala byť jeho kariéra a zamestnanie. Matka sa mala prispôbiť a vyhovieť každej požiadavke, ktorú otec mal. Maloletá nebola nikdy, a to aj na žiadosť otca etablovaná do prostredia, v ktorom sa dočasne nachádzala v Českej republike. Maloletá od 09/2021 navštevovala súkromné predškolské zariadenie Florentinum British nursery & preschool, do 11/2022. Otec trval na tom, aby maloletá navštevovala predškolské zariadenie, v ktorom bude minimálny podiel českých detí z dôvodu aby maloletá rozprávala len po slovensky a anglicky. Sám otec vyvíjal aktivity vedúce k tomu, aby integráciu maloletej do miesta v ktorom sa rodina dočasne nachádzala zminimalizoval na minimum. Skutkové tvrdenia matky sú podporené dôkazným materiálom - sms komunikáciou medzi rodičmi maloletej. Matka dodáva, že počas času, kedy maloletá toto predškolské zariadenie navštevovala bola matka na príkaz otca niekoľkokrát požiadať pedagogický personál, aby sa s maloletou komunikovalo výlučne v slovenčine alebo angličtine a zásadne tieto žiadala, aby sa s maloletou nekomunikovalo v českom jazyku. Čo sa týka predškolského zariadenia Academy Marina s.r.o., otec síce uviedol, že maloletá bude toto predškolské zariadenie navštevovať do 30.6.2023, avšak zabudol uviesť, že maloletá toto zariadenie navštevovala od 12/2022 a ku dňu spísania tohto vyjadrenia bola maloletá v tomto zariadení celkom len 19x. Maloletá nie je v lekárskej starostlivosti u pediatra MUDr. Agnieszka Podstolská, pediatrom maloletej je od 08/2021 je MUDr. Draxlová. Maloletá bola nespočetnekrát vyšetrená na území Slovenska z dôvodu, že starý otec maloletej je známym a uznávaným lekárom. Aj napriek formálnej lekárskej starostlivosti v Českej republike bola maloletá primárne vždy vyšetrovaná a liečená na Slovensku. Maloletá síce navštívila miesta, ktoré otec vo svojom návrhu popísal, avšak o nejakom začlenení alebo uvedomovaní si maloletej kde sa nachádza nie je

možné hovoriť. Rovnako tak údajní kamaráti, sú maloleté deti ktoré maloletá videla tak možno 4x - 6x. Matka uvádza, že trvalý pobyt maloletej ako aj matky bol vždy na adrese S. 3, Q. a otec žil do 09/2022 v byte na adrese Na L. XXXX/XX v U., kam za ním chodila matka s maloletou. Domov v pravom slova zmysle mala rodina vždy na Slovensku, miesto kde sa môžu vrátiť, kde majú rodinu a široké sociálne väzby. V Prahe, v ktorej tak ako na Slovensku má otec byť, nemá matka ako tak ani otec žiadnu rodinu. Otec ako aj matka sú slovenskí štátni občania. Vôľu žiť v Prahe má len a jedine otec, ktorý sa týmto spôsobom z dôvodu svojho zamestnania izoluje od zvyšku rodiny a od matky a maloletej vyžaduje to isté. Matka u otca začala pozorovať aktívne vynucovanie si prítomnosti jej a maloletej v mieste bydliska otca aj počas týždňa, s tým že si už neželal, aby matka chodila do Bratislavy a nosila tam maloletú. Maloletá má v Bratislave celú svoju rodinu starých rodičov z matkinej strany ako aj starých rodičov z otcovej strany, tety, strýkov, bratrancov a sesternice. Na dennej báze sa stretáva vždy s niekým z rodiny. Rodinné väzby a socializácia maloletej boli životom v Prahe značne obmedzené. Jediný, s kým mala maloletá M. denný kontakt bola matka. Pre maloletú je matka primárnou vzťahovou osobou pričom prostredie maloletej vytvára práve matka. Predškolské zariadenie ktoré maloletá navštevovala bolo v konečnom dôsledku vybrané rodičmi tak, aby maloletej nerobil problém so začlenením na Slovensku. Maloletá nemá v Českej republike kamarátov, sociálne väzby, rodinu okrem otca, ktorý je neustále pracovne vyťažený. Maloletá má od jej narodenia vybudované väzby na Slovensko - Bratislavu. Matka ako aj maloletá boli na základe požiadavky a príkazu otca izolované nielen od rodiny, ale aj od sociálnych väzieb v Českej republike, kde sa dočasne nachádzali. Matka sa nemohla priateľiť so susedmi a maloletá sa nemohla hrať s ich deťmi. Matka nemohla udržiavať žiadne priateľstvá z dôvodu, že otec si to tak neželal. V čase kedy bola matka na materskej, neskôr rodičovskej dovolenke, otec kontroloval výdavky matky do takej miery, že matke bola vyčítaná aj káva, ktorú si počas prechádzky s maloletou kúpila z „jeho peňazí“. Požiadavky na chod domácnosti, zabezpečovanie starostlivosti o maloletú boli v rozpore s názormi matky. Situácia v rodine eskalovala až sa stala neúnosnou. Otec od matky vyžadoval, aby sa riadila jeho pokynmi, nemala iný osobný život ako je zabezpečovanie starostlivosti o maloletú. V momente ako si matka našla prácu bola zo strany otca potrestaná. Otec sa voči matke správal despoticky. Matka si s otcom dohodla a odsúhlasila presný rozvrh stretávania sa s maloletou na 3 mesiace vopred. Matka nemá dôvod brániť otcovi v kontakte s maloletou, práve naopak opakovane žiadala, aby si stanovili podmienky ktoré mu vyhovujú a ktoré bude dodržiavať, aby si on na základe svojho nabitého programu stanovil ako mu bude stretávanie s maloletou vyhovovať. Z dôvodu neustáleho kontrolovania matky otcom a ekonomického vykorisťovania si matka privyrábala aj počas materskej, neskôr rodičovskej dovolenky. Od 1. februára 2022 matka pracuje pre spoločnosť AMI Digital s.r.o.. Matka si hľadala také zamestnanie, v ktorom jej bude umožnené plne sa starať o maloletú. Otec s nástupom matky do zamestnania zásadne nesúhlasil čo dal matke patrične najavo odobratím motorového vozidla, ktoré matke dal. Matka si odo dňa nástupu do zamestnania musela motorové vozidlo od otca prenajímať. Okrem iného matku „potrestal“ aj tým, že matke zaslal vyúčtovanie výdavkov, chladničku „rozdelil“ na polovicu určil, ktoré poličky sú jeho a ktoré sú matky a maloletej. Po narodení maloletej sa dokonca počas dočasného pobytu u neho v byte presťahoval na iné poschodie z dôvodu, že on pracuje a on sa musí vyspať. Matka zastáva názor, že vzhľadom na životný štýl otca a jeho podriadenie osobného života práci nie je v reálnych schopnostiach a možnostiach otca, aby tento dokázal zabezpečovať starostlivosť o maloletú. V konečnom dôsledku to bola a je matka kto od narodenia maloletej zabezpečovala celú osobnú starostlivosť o maloletú. Kolízny opatrovník prešetril pomery maloletej, pričom uviedol, že vykonali sociálne šetrenie v domácnosti na adrese S., Q.. Bolo zistené, že rodina žije v 4 izbovom rodinnom dome s 3 kúpeľňami, ktorý vlastní starí rodičia. Matka na bývanie neprispieva, rodičia to od nej nevyžadujú. Šetrením bolo zistené, že maloletá má v domácnosti vytvorené vhodné podmienky. Stará matka maloletej uviedla, že otec maloletej bol na návšteve dňa 10.2.2023, boli na večeri stará matka, matka, maloletá a otec maloletej. Otec strávil s maloletou aj sobotu a nedeľu. Na otázku, či otec prispieva na výživu maloletej uviedla, že áno v sume tridsaťtisíc českých korún. Matka maloletej telefonicky uviedla, že pracuje online pre spoločnosť Ami Digital v Českej republike, ale rokuje o uzatvorení zmluvy, bude viesť pobočku spoločnosti v Bratislave na Jarošovej ulici. Jej mesačný príjem je medzi 37 až 39 tisíc českých korún. Otec maloletej pracuje v Škoda Auto, a.s. ako vedúci dizajnu interiéru. Jeho príjem ja cca 300 000 tisíc českých korún. Matku kolízny opatrovník poučil o povinnosti rešpektovať súdne uznesenie týkajúce sa maloletého dieťaťa (Uznesenie OS pre Prahu 7 o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 16.01.2023, č.k. 43Nc 502/2023-13). Matka maloletej uviedla, že má záujem o 13). Matka maloletej uviedla, že má záujem o zmierlivé riešenie prostredníctvom mediátora aj psychologického poradenstva, ale na Slovensku, nakoľko je slovenská občianka. Uviedla aj skutočnosti ohľadom sociálnych väzieb na Slovensku, ktoré sú na celú rodinu nielen jej, ale aj pána G.. Dňa 14.2.2023 úrad prijal od matky maloletej email s prílohami, fotografie maloletej s komentárom otca, mailová komunikácia s návrhom mediácie matky a otca. Detským ošetrovateľom

je MUDr. Rapošová, poliklinika Mýtna v Bratislave. Maloletá navštevuje MŠ Mercury v Bratislave. Ďalším šetrením zistené, že matka si na Slovensku hľadá byť, od 1.4.2023 bude pracovať v Slovenskej pobočke u svojho zamestnávateľa Ami Communications. Otcovi ponúkla stretnutia s maloletou každý víkend (9.3. do 20.3.2023), okrem toho mal možnosť vidieť ju každý deň. Matka sa do Prahy nemieni vrátiť, na Okresný súd Bratislava III podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Kolízny opatrovník v rámci ďalšieho šetrenia pomerov u matky uviedol, že matka má nového partnerom u ktorého s maloletou bývajú a s ktorým má maloletá dobrý vzťah. Matka maloletej uviedla, že je prijateľné aby maloletá strávila s otcom dva víkendy v mesiaci s tým, že by to bolo ideálne v Bratislave, kde má otec byt a rodinu a maloletá by nemusela toľko cestovať. V rámci pojednávania kolízny opatrovník uviedol, že názory rodičov sú protichodné a ponecháva na rozhodnutí súdu ako upraví styk.

4. Súd v konaní uznesením č. k. 5 P 10/2023 - 196 z 23.3.2023 nariadil vhodné opatrenie na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletej tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň od piatka od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod. Matka maloletej je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi, ktorý je povinný ju po ukončení styku matke odovzdať. Miesto prevzatia a odovzdania maloletej je na adrese S. 3, Q., a to až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 5 P 10/2023.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania, a to návrh otca, plnomocenstvo, rodný list, potvrdenie CIPC, lekárska správa, uznesenie Obvodného soudu pro Prahu 7 č. k. 43 Nc 502/2023-13 a č. k. 43 Nc 502/2023-15 z 16.1.2023, predvolanie, emailová komunikácia, lustrácie v Registri obyvateľov, databázy súdov, správa z prešetrenia pomerov kolízneho opatrovníka, emailová komunikácia, informácia od CIPC, plnomocenstvo, správa kolízneho opatrovníka, vyjadrenie matky, pravidlá finančného fungovania, emailová komunikácia, potvrdenie zamestnávateľa matky, fotografie a komunikácia vo whatsapp, splnomocnenie, žiadosť o zrušenie termínu pojednávania, nesúhlas so substitučným zastúpením, faktúra, vyjadrenie otca, uznesenie Městského soudu v Praze č. k. 39 Co 62/2023-59 z 21.2.2023, uznesenie Obvodného soudu pro Prahu 7 č. k. 43 Nc 502/2023-82 z 10.3.2023, ďalšie fotografie a komunikácia vo whatsapp, lekárske správy maloletej, rozhodnutie o očr, ďalšie fotografie, nesúhlas otca s navštevovaním MŠ Mercury, ďalšia emailová komunikácia a komunikácia vo whatsapp, žiadosť o zrušenie termínu pojednávania a lekárska správa, poverenie, správa kolízneho opatrovníka, modelový týždeň maloletej v Bratislave s fotografiami, výpisy komunikácie matky a otca s fotografiami, výpis z LV č. XXXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXX, doplnenie vyjadrenia matky s ďalšími fotografiami, vyjadrenie otca, dochádzka maloletej 2022 TIELC, zmluva o operatívnom lízingu, nájomná zmluva, zmluva o krátkodobom nájme bytu, list otca pani L., uznesenie Městského soudu v Praze č. k. 39 Co 62/2023-105 z 21.4.2023, nájomná zmluva, prehľad výpisov z katastra nehnuteľností v ČR, zaregistrovanie zdravotnej poisťovne z titulu bydliska, ďalšie fotografie, prehlásenie svedka - brata otca I. arch. J. G., nájomné zmluvy, výsluch otca, matky, svedkov - L. J., L. J., I. R. F., U., I. L. Q., I. Q. P., I. F. G., U., ako aj oboznámením celým obsahom spisu.

6. Predmetom konania je rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie návratu maloletej do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (tzv. návratové konanie). Hmotnoprávna úprava vzťahujúca sa k veci vychádza z Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25.10.1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej ako „Dohovor“ alebo „Haagsky dohovor“). Nemecká spolková republika a Slovenská republika sú týmto Dohovorom viazané. Procesná reflexia uvedeného hmotnoprávneho predpisu je vyjadrená v ustanoveniach § 123 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (CMP).

7. Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodnoprávne záväzky.

8. Podľa článku 1 Dohovoru, cieľom tohto dohovoru je

- a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnené premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a
- b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

9. Podľa článku 3 Dohovoru premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak

- a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a

b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu.

Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona, alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

10. Podľa čl. 4 Dohovoru, Dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahlo vek 16 rokov.

11. Podľa článku 12 Dohovoru, ak bolo dieťa neoprávnené premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím.

12. Podľa článku 13 Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory.

Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

13. Podľa čl. 14 Dohovoru pri hodnotení, či došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu podľa článku 3, môžu justičné alebo správne orgány dožiadaného štátu bezprostredne prihliadnuť na právny poriadok štátu obvyklého pobytu dieťaťa, ako aj na súdne alebo správne rozhodnutia bez ohľadu na to, či boli v štáte obvyklého pobytu formálne uznané alebo nie, aj bez osobitného konania, ktorého účelom je dôkaz cudzieho práva alebo uznanie cudzieho rozhodnutia, ktoré by sa inak muselo uplatniť.

14. Podľa článku 19 Dohovoru rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

15. Podľa článku 2 bod 9 Nariadenia rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25.6.2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí, pojem opatrovnícke právo zahŕňa práva a povinnosti súvisiace s osobnou starostlivosťou dieťa, najmä právo určiť miesto obvyklého pobytu dieťaťa.

16. Podľa článku 2 bod 11 Nariadenia rady, pojem neoprávnené premiestnenie alebo zadržiavanie" je premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa, ak:

a) takéto premiestnenie alebo zadržiavanie je porušením opatrovníckeho práva nadobudnutého rozhodnutím, zo zákona alebo dohodou, ktorá má právne účinky, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a

b) v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu.

17. Podľa článku 27 bod 3 Nariadenia rady, ak súd zvažuje, že odmietne návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, ak účastník žiadajúci návrat dieťaťa dostatočne preukáže súdu alebo ak sa súd inak presvedčí, že boli prijaté primerané opatrenia na ochranu dieťaťa po jeho návrate.

18. Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

19. Nadväzujúc na uvedené súd uvádza, že v rámci návratového konania súd rozhoduje výlučne o tom, či bude dieťa, do miesta obvyklého pobytu navrátené alebo nie. V konaní súd teda nerozhoduje o starostlivosti, výchove, výžive dieťaťa ani o styku rodičov s dieťaťom. Právna úprava obsiahnutá

v Dohovore je jasná a striktná. V prípade, že súd ustáli, že došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu maloletého dieťaťa a návrh na návrat je podaný do jedného roku od neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, musí súd nariadiť návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu. Túto povinnosť nemá iba v prípade, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v článku 13 Dohovoru. Výnimky podľa článku 13 je pritom potrebné v zmysle Dohovoru vykladať reštriktívne a mať pri jeho aplikácii na zreteli, že vo svojej podstate ide proti hlavným cieľom Dohovoru.

20. Návratové konanie ako výslovne vyplýva zo znenia Dohovoru (článok 19) nie je svojou povahou konanie vo veci samej, teda konaním o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ale má charakter predbežného konania, v ktorom je zisťovaný konflikt s jurisdikciou a má v ňom byť s konečnou platnosťou zodpovedaná otázka jurisdikcie nad maloletým dieťaťom. V návratovom konaní preto súd nehodnotí výchovné schopnosti rodičov, ich osobné, zárobkové a majetkové pomery, rozsah, v akom sú schopní zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa a saturovať jeho potreby či záujmy. Súd v konaní zisťuje výlučne skutočnosti rozhodné z hľadiska výkladu príslušných hmotnoprávných ustanovení Dohovoru (súvisí s ustanovením § 123 CMP).

21. Dokazovanie v predmetnom konaní preto súd zamerail a vykonal v rozsahu potrebnom výlučne na zistenie skutočností nevyhnutných pre posúdenie, či bolo v danom prípade premiestnenie alebo zadržanie maloletej neoprávnené, s čím v súvislosti bolo potrebné odpovedať na otázky: aká je krajina obvyklého pobytu maloletej M. G.; či otec nadobudol a skutočne vykonával opatrovnícke právo k maloletej a v prípade, ak súd zistí, že návrat maloletej je potrebné nariadiť, či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu.

22. V súvislosti s ustálením krajiny obvyklého pobytu maloletej ako jedným z kritérií pre možnosť postupu podľa Haagskeho dohovoru, vychádzal súd zo skutočností nesporne zistených v priebehu dokazovania, na základe ktorých prijal súd záver, že krajinou obvyklého pobytu maloletej bezprostredne pred jej premiestnením na územie Slovenskej republiky dňa 17.1.2023 bola Česká republika.

23. Z listinných dôkazov predložených súdu otcom, ale aj matkou, výpovedí obidvoch rodičov mal súd za zistené, že maloletá M. bezprostredne pred ich premiestnením z Českej republiky na územie Slovenskej republiky matkou bez súhlasu otca dňa 17.1.2023 žila so svojimi rodičmi až do 17.1.2023, kedy matka odišla s maloletou na Slovensko. Uvedené sa udialo bez súhlasu otca, ktorý opakovane matke vyjadroval svoj nesúhlas s presťahovaním maloletej. Rodičia viedli v Českej republike súkromný aj pracovný život. Spoločne žili viac ako šesť rokov v spoločnej domácnosti na adrese Na L. XXXX/XX, U. 7 až pokiaľ sa matka v septembri 2022 odsťahovala do bytu neďaleko. Maloletá sa narodila dňa XX.X.XXXX síce na území Slovenska, v Bratislave, avšak celý svoj život na základe dohody rodičov žila na území Českej republiky. Maloletá navštevovala materskú školu Marina Academy, V prístavu 789/22, 170 00 Praha 7, a to na základe zmluvy o poskytnutí starostlivosti a vzdelávania, s tým, že toto predškolské zariadenie bude navštevovať až do 30.6.2023. Maloletá navštevovala toto predškolské zariadenie od decembra 2022. Predtým navštevovala od septembra 2021 súkromné predškolské zariadenie Florentinum British nursery & prechool, a to do novembra 2022. Maloletá je vedená v kapitácii aj u českej pediatričky MUDr. Agnieszky Podstolskej, U Pruhonu 13, Praha 7. Rodičia ako aj maloletá dlhodobo žili v Prahe v Českej republike. Otec maloletej žije v Českej republike už 22 rokov, kde má stabilné zamestnanie. Na Obvodnom súde pre Prahu 7, Česká republika, je vedené konanie pod sp. zn. 43 Nc 502/2023, ktorého predmetom je návrh otca na úpravu pomerov a určenia bydliska maloletej a návrh na vydanie predbežného opatrenia. Prvoinštančný český súd rozhodol o zákaze vycestovať matke s maloletou z Českej republiky, pričom odvolací súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým matke uložil povinnosť zdržať sa premiestnenia maloletej bez písomného súhlasu otca alebo príslušného rozhodnutia súdu, mimo hraníc Českej republiky. V rámci týchto rozhodnutí českých súdov, tieto sa vysporiadali s otázkou obvyklého pobytu maloletej a predbežne pouúdili aj právomoc konať vo veci úpravy pomerov maloletej a rodičov, pričom právomoc prislúcha Českej republike. Námietka matky o nedostatku medzinárodnej príslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 7 bola zamietnutá.

Matka sa tiež obrátila na slovenský súd s návrhom, predmetom ktorého je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to na Okresný súd Bratislava III, vedené pod sp. zn. 37P/19/2023.

Súd nevykonal výsluch maloletej M., a to vzhľadom na jej vek (narodená XX.X.XXXX), súd nepovažoval tento výsluch za účelný. Súd je toho názoru, že maloletá M. je vo veku, v ktorom nemá dostatočné zručnosti na sformovanie svojho vlastného názoru do tej miery, aby naň nemali vplyv vonkajšie faktory, a najmä aby pochopila podstatu a význam návratového konania. Navyše názor maloletej bol zistený cestou kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že maloletá povedala, že chce bývať v Bratislave, má u starých rodičov obľúbeného kocúra Marka. Chodí jazdiť na poníkovi Kviki, obľúbenou učiteľkou je L., deti v škôlke J., L. a M.. Má kamarátov z B. X., J. a G. sú deti susedov a najviac času trávi s deťmi najlepšej kamarátky matky J. a J..

24. Argumentácia matky o dochádzaní z Bratislavy do Prahy nie je dôvodná, čo vyplynulo aj z výpovedí svedkov. Nebolo sporné, že maloletá trávila čas aj na Slovensku. Tieto pobyty súd so zreteľom na skutočnosť, že matka ako aj otec zo Slovenska pochádzajú a majú tu rodičov a ďalších príbuzných, považuje za prirodzenú súčasť života detí pochádzajúcich z „medzinárodných“ manželstiev. Podstatným pre vyhodnotenie ich vplyvu vo vzťahu k ustáleniu krajiny obvyklého pobytu maloletých detí bol ich účel a charakter. V konaní bolo preukázané, že centrom životných záujmov rodiny, teda matky, otca a maloletej bola Česká republika. V Českej republike obaja rodičia, vrátane matky dlhodobo, už pred narodením maloletej pracovali, viedli spoločnú domácnosť. Maloletá mala v Českej republike na základe dohody rodičov vybudované zázemie v podobe bývania, zdravotnej starostlivosti, návštevy predškolského zariadenia. V tomto zázemí vybudovanom rodičmi si prirodzene budovali sociálne kontakty a rovesnícke väzby. Skutočnosť, že maloletá je v Slovenskej republike evidovaný trvalý pobyt na adrese S. 3, Q., nie je vzhľadom na výsostne evidenčný charakter takéhoto pobytu právne významnou pre posúdenie krajiny obvyklého pobytu maloletej. Rovnako bez súhlasu otca došlo aj k prihláseniu maloletej do Materskej školy na Slovensku.

25. Opierajúc sa o vykonané dôkazy vyhodnotené v predchádzajúcich odsekoch, konajúci súd ustálil ako krajinu obvyklého pobytu maloletej bezprostredne pred jej premiestnením matkou na územie Slovenskej republiky, Českú republiku. V prospech uvedeného záveru svedčia aj už podrobne odôvodnené zistené skutočnosti, a to že maloletá od narodenia žila v Českej republike, rodičia viedli spoločnú domácnosť, pracovali tam. Maloletá je v Českej republike zdravotne poistená, zdravotnú starostlivosť má zabezpečenú v zdravotníckom zariadení, ktoré pravidelne podľa dôkazu predloženého otcom od 30.4.2019 až do ich premiestnenia na Slovensko navštevovala. Rovnako v Českej republike navštevovala predškolské zariadenia.

26. V nadväznosti na všetky doterajšie závery, súd s poukazom na článok 3 Dohovoru prijal záver, že maloletá M. mala bezprostredne jej premiestnením na územie Slovenskej republiky, ku ktorému došlo konaním matky dňa 17.1.2023 obvyklý pobyt na území Českej republiky, ktorý nadobudla na základe dohody rodičov, pričom jurisdikciu nad maloletou vo vzťahu k rozhodovaniu o opatrovnických právach vykonáva český súd.

27. V druhom rade sa súd vysporiadal s otázkou nadobudnutia a výkonu opatrovnického práva k maloletej M.. Podľa článku 5 Dohovoru sa opatrovnickým právom rozumejú práva, týkajúce sa osobnej starostlivosti o dieťa, a najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa. Z predložených listinných dôkazov, rodného listu maloletej, vyvodil konajúci súd jednoznačný záver, že ide o dieťa ku ktorému nadobudli a vykonávajú opatrovnické práva obaja rodičia. Otec nadobudol opatrovnické právo k maloletej zo zákona, toto opatrovnické právo aj riadne vykonával, bolo tak nad všetky pochybnosti preukázané, že bez súhlasu otca matka nebola oprávnená rozhodnúť o mieste pobytu maloletej. Matka nadobudnutie opatrovnického práva otca nenamietala, spochybňovala však jeho výkon, argumentáciou založenou na tvrdeniach, že otec bol pracovne vyťažený, nemal čas na maloletú, prichádzal neskoro domov a celá opatera o maloletú bola vykonávaná matkou. Táto argumentácia matky sa v konaní ukázala ako nedôvodná, bez opory vo vykonanom dokazovaní, na základe ktorého bolo zistené, že rodičia maloletej žili v spoločnej domácnosti až do septembra 2022, otec spoločne s matkou, teda opatrovnické právo aj skutočne vykonával, pričom tvrdenia matky k tejto otázke sa týkali skôr kvality starostlivosti. Táto okolnosť je však vo vzťahu k návratovému konaniu, ktoré ako už bolo vysvetlené vyššie nie je konaním opatrovnickým, ale konaním predbežným, v ktorom je potrebné ustáliť výlučne otázku jurisdikcie nad maloletými deťmi, irelevantná.

28. Súdu tak zostalo ustáliť napokon otázku, či premiestnenie maloletej bolo vykonané neoprávnené. Ako už vyplýva z predchádzajúcich odsekov, neoprávneným premiestnením, alebo zadržaním dieťaťa sa rozumie porušenie opatrovnického práva v danom prípade nadobudnutého zo zákona, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením, alebo zadržaním a za predpokladu, že to právo sa skutočne vykonávalo, buď spoločne alebo samostatne, alebo by sa takto bolo vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu. Opatrovnické právo sa považuje za vykonávané spoločne, ak na základe rozsudku alebo zo zákona jeden nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu druhého nositeľa rodičovských práv a povinností (článok 3 Dohovoru). Súd mal na základe výsledkov vykonaného dokazovania za preukázané, že v danom prípade matka premiestnila maloletú dňa 17.1.2023 bez súhlasu otca, resp. opatrovnického súdu krajiny obvyklého pobytu maloletej. Od 17.1.2023 tak trvá protiprávny stav neoprávneného premiestnenia maloletej matkou na územie Slovenskej republiky, teda mimo územia krajiny jej obvyklého pobytu. Tieto skutočnosti matka dôkazmi spôsobilými preukázať súhlas otca s premiestnením maloletej na územie Slovenskej republiky nespochybnila.

29. Na uvedenom závere nič nemení ani obrana matky vychádzajúca z argumentácie matky, že podala na Okresný súd Bratislava III návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Niet preto pochybností, že matka súhlasom súdu s premiestnením maloletej na územie Slovenskej republiky nedisponuje, a to ani na základe súdneho rozhodnutia. Práveže naopak, uznesením Obvodného soudu pro Prahu 7 č. k. 43 Nc 502/2023-13 zo dňa 16.1.2023, český súd predbežným opatrením uložil matke zákaz vycestovať s maloletou M. mimo hraníc Českej republiky, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci výchovy, výživy a určení bydliska maloletej. Jej neoprávnené konanie zo dňa 17.1.2023 tak nebolo legalizované ani žiadnymi rozhodnutiami súdov.

30. Súd zároveň konštatuje, že navrhovateľ, otec maloletej podal návrh na nariadenie návratu maloletej do cudziny pri neoprávnenom premiestnení, resp. zadržaní na tunajší súd dňa 16.2.2023, vzhľadom k čomu nebolo sporným, že jednoročná lehota daná ustanovením článku 12 Dohovoru bola v danom prípade splnená.

31. Matka v konaní žiadala návrat maloletej na územie Českej republiky nenariadiť s poukazom na článok 13 písm. b) Dohovoru, citovaný v odseku 13 tvrdiac, že v prípade nariadenia návratu maloletej do Českej republiky by jej hrozilo vážne nebezpečenstvo fyzickej a duševnej ujmy. Súd sa však s týmto tvrdením matky nestotožnil, poukazujúc pritom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, III. ÚS 93/2018 zo dňa 28.02.2018. Ústavný súd SR v predmetnom uznesení uviedol, že rodič, ktorý neoprávnenne premiestni dieťa z miesta jeho obvyklého pobytu, zasiahne nielen do práv druhého rodiča (najmä jeho práva na starostlivosť o dieťa a jeho výchovu), ale aj do práv samotného dieťaťa, najmä práva byť vychovávané oboma rodičmi (čl. 7 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa), práva na to, aby nebolo nezákonne premiestnené do zahraničia a nevrátené späť (čl. 11 Dohovoru o právach dieťaťa), práva na nezasahovanie do jeho súkromného života, rodiny a domova (čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa), ako aj práva nebyť dočasne alebo trvalo zbavené svojho rodinného prostredia (čl. 20 Dohovoru o právach dieťaťa). Ústavný súd poukázal v rozhodnutí aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP, napr. vo veci G.N. proti Poľsku z 19.07.2016), z ktorého okrem iného vyplynulo, že výnimky na nariadenie návratu podľa Haagskeho dohovoru (tak ako už judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 176/2015 zo dňa 27.04.2015) musia byť uplatňované striktne. Ujma, na ktorú poukazuje článok 13 písm. b) Dohovoru, nemôže vzniknúť len z odlúčenia dieťaťa od rodiča, ktorý dieťa uniesol alebo ho neoprávnenne zadržáva. Odlúčenie, nech je pre dieťa akokoľvek zložitá, automaticky nespĺňa test existencie vážneho nebezpečenstva.

32. Ústavný súd SR sa v rozhodnutí zaoberal aj ďalšou situáciou aplikovateľnou na daný prípad (vo vzťahu k argumentácii matky proti nariadeniu návratu), a to, že ujma, ktorá je relevantná ako dôvod pre nenariadenie navrátenia dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu, nemôže byť len bežná (teda taká, ku ktorej spravidla dochádza, keď dieťa mení miesto svojho pobytu a prostredie, s ktorým sa už zžilo a cíti sa v ňom dobre), ale musí byť vážna a týkať sa podstatných okolností života dieťaťa. Podstatnou ujmom nie sú napríklad samotné negatívne dopady rodičovských nezhôd na dieťa. Výnimka, ktorá spočíva v hrozbe vážnej ujmy v zmysle uvedeného článku Haagskeho dohovoru, neposkytuje súdu štátu, do ktorého bolo dieťa unesené, možnosť zvažovať, kde bude dieťa spokojnejšie alebo šťastnejšie, rozhodnutie o tom je vyhradené konaniu vo veci starostlivosti o dieťa pred súdom štátu, kde malo dieťa pobyť pred únosom (opäť z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 176/2015 zo dňa 27.04.2015). Vo svetle citovanej judikatúry nebolo možné zo strany súdu prisvedčiť argumentácii matky, že na Slovensku má matka vytvorené lepšie podmienky pre starostlivosť o maloletú.

33. Nadväzujúc na spomenutú judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR súd uvádza, že v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že vo vzťahu k rozhodovaniu o opatrovníckom práve k maloletej vykonáva jurisdikciu český súd, pred ktorým bolo aj v čase rozhodovania o návrhu navrhovateľa vedené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. V tejto súvislosti možno konštatovať nielen to, že krajinou obvyklého pobytu maloletej je Česká republika, ale v kontexte s uvedeným nemožno mať žiadne pochybnosti o bezpečnom návrate maloletej na jeho územie, nakoľko nebolo žiadnym relevantným spôsobom zo strany matky spochybnené, že by krajina obvyklého pobytu maloletej nebola pripravená zabezpečiť aj prostredníctvom súdnych rozhodnutí, resp. opatrení orgánu sociálnoprávnej ochrany detí akúkoľvek ochranu, pre prípad, že by sa to ukázalo ako potrebné. V čase rozhodovania súdu o návrhu otca žiadna takáto hrozba vyžadujúca si zabezpečenie primeraných opatrení zistená nebola. Je nesporné, že medzi rodičmi je eskalovaný vážny a hlboký konflikt, pričom situácia spojená s odchodom matky s maloletou je vážna. Na základe týchto skutočností však aj kontexte s dotknutým rozhodnutím Ústavného súdu SR, na ktorého závery súd podrobne poukazoval v odseku 31 a 32 odôvodnenia, pri jeho správnej aplikácii nemožno súdu vyvodiť záver o opodstatnenosti odmietnutia nariadenia návratu maloletej na územie Českej republiky, keďže sa v ňom výslovne uvádza, že podstatnou ujmom nie sú napríklad samotné negatívne dopady rodičovských nezhôd na dieťa. Ako

bolo ustálené vykonaným dokazovaním, v Českej republike má maloletá zabezpečené bývanie, otec v Českej republike pracuje, súd sa preto v plnej miere stotožnil s tvrdením otca, že má dostatočné prostriedky na zabezpečenie vyhovujúcich podmienok pre maloletú po návrate.

34. Poukazujúc na všetky zistené skutočnosti, právne normy a ne nadväzujúce právne závery súdu odôvodnené v tomto rozhodnutí, posúdil súd návrh otca ako dôvodný a dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky pre nariadenie návratu maloletej do krajiny ich obvyklého pobytu, na územie Českej republiky. Sumarizujúc všetky závery týkajúce sa zisteného skutočného stavu veci zastáva súd názor, že okamžitý návrat maloletej do krajiny ich obvyklého pobytu je v danom prípade v jej najlepšom záujme, preto súd rozhodol tak, že nariadil návrat maloletej M. do krajiny jej obvyklého pobytu do Českej republiky v znení výroku tohto rozhodnutia.

35. Pre úplnosť súd poukazuje na skutočnosť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011). Predmetom tohto konania je rozhodovanie o návrhu otca pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní maloletej M.. Rozsah takéhoto konania je obmedzený len na otázky, či došlo k premiestneniu alebo zadržaniu dieťaťa, či premiestnenie alebo zadržanie bolo nezákonné a či existuje nejaká prekážka brániaca návratu dieťaťa. Všetky ostatné podstatné otázky, ktoré sa týkajú statusu dieťaťa a práva a zodpovednosti rodičov, majú byť upravené súdmi v krajine obvyklého pobytu dieťaťa.

36. Súd záverom k dĺžke konania uvádza (porov. § 134 ods. 1 CMP), že prvé pojednávanie vo veci vytyčil už na deň 28.3.2023, pričom právny zástupca matky požiadal o zrušenie tohto termínu z dôvodu jeho pracovnej cesty v zahraničí a matka so substitučným splnomocnením vo veci nesúhlasila. Z uvedeného dôvodu súd termín pojednávania zrušil a určil nový, a to na deň 21.3.2023. Tento termín pojednávania však právny zástupca matky tiež žiadal zrušiť, tento krát z dôvodu choroby matky, podľa doloženého lekárskeho vyšetrenia z 20.3.2023, nakoľko sa jej zdravotný stav zhoršil po jej návrate z dovolenky. Súd odročil pojednávanie na 17.4.2023, na ktorom vykonal výsluchy účastníkov, ktorí navrhli ešte vypočutie svedkov. Svedkov súd vypočul na pojednávaní 19.5.2023. Súd vo veci rozhodol dňa 19.5.2023, nakoľko skorší termín pojednávania nebol možný z dôvodu kolízií pojednávaní právnych zástupcov a zaťažnosti zákonného sudcu.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, ktorý rozhodnutie vydal.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Ak povinná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu.